

[Bollmann]

i det store og hele henvise til, hvad CD sagde den dag.

Vi sagde bl.a., at oplysningen her i landet om, hvad der egentlig foregår i Sydafrika, er meget mangelfuld. Når man i dag hører flere af de partier, der er årsag til, at forslaget er kommet, så lyder det ikke, som om informationsniveauet er højnet væsentligt.

Men vi tror i CD som sagt ikke på den slags foranstaltninger. Vi tror ikke på, at de vil hjælpe flertallet af befolkningen i Sydafrika. Vi tror heller ikke på, det er særligt klogt, at Danmark går enegang i denne sag. Vi går, som det også allerede er nævnt, væsentlig længere i sanktionspolitikken end de øvrige nordiske lande.

Jeg skal ikke gå ret meget i detaljer om selve forslaget, det får vi lejlighed til i udvalget. Men jeg har selvfølgelig også bemærket, at der er undtagelser. Jeg bemærkede også, at den socialdemokratiske ordfører, hvis jeg forstod ham rigtigt, accepterede, at der var undtagelser. Vi synes, det er en udmærket idé med disse undtagelser, for vores skyld kunne de godt have taget mange flere varer med. Men det er jo rigtigt, som det er sagt, at særlig logisk er det ikke, for det er jo svært at forklare, at netop handel med de varer, der er omfattet af undtagelserne, skulle være mindre skadelig for flertallet i Sydafrika.

CD vil benytte udvalgsarbejdet til at få oplysninger frem, som virkelig kan dokumentere, at forholdene i den senere tid på flere områder er forbedret. Vi erkender i CD blankt, at der er meget lang vej igen. Men vi mener fortsat, at forhandlingens vej er bedre end konfrontationens vej, og vi opfatter den måde, man gør det på her, som en konfrontation.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg skal sige til hr. Bollmann, at det er rigtigt, at jeg har givet udtryk for, at der kan være nogle livsvigtige områder, som vi vil være parat til at se videre på i udvalget. Jeg tror ikke, det er tjenligt på nuværende tidspunkt at begynde at remse lister op, men vil dog nævne livsvigtig medicin også for den sorte og for den farvede befolkning.

Men det, der fik mig til at reagere, var hr. Bollmanns påstand om, at det fortsat kniber med at få informationer fra Sydafrika. Ja,

det kan gå hen og blive en lille smule skævt, når vi kan få vores informationer fra cykelryttere, der optræder dernede, og vi kan få den fra kvægavlere, som rejser rundt til diverse kongresser dernede, mens derimod officielle repræsentanter for Folkekirkens Nød-hjælp ikke kan komme ind i Sydafrika.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Da VS' ordfører på området, hr. Albrecht- sen, ikke kan være til stede, skal jeg på VS' vegne udtale:

Forslaget er en konsekvens af den beslutning, folketinget vedtog i december 1985, og en konsekvens af en meget lang diskussion her om nødvendigheden af økonomiske sanktioner over for apartheidregimet. Af disse debatter er det fremgået ganske klart, hvad der er VS' holdning, og jeg skal ikke gentage den her, blot påpege, at situationen i Sydafrika bestemt ikke er blevet mere liberal, siden vi sidst diskuterede Sydafrika. Den er fortsat forfærdende, og det er på høje tid, at der bliver lagt et effektivt pres på det hvide styre. Så vi er ikke enige med CD i, at der skulle være sket forbedringer.

Vi er naturligvis fuldt ud klar over, at Danmark bestemt ikke er nogen vigtig samhandelspartner for Sydafrika. Ikke desto mindre har det betydning, at Danmark tager dette skridt, der jo ligger i forlængelse af såvel FNs som EFs og de nordiske ministres vedtagelser. Alle har været klar over, at restriktioner ikke kun har virkning for Sydafrika, men også kan få det for det land, der indfører restriktionerne.

I forslaget, som det ser ud fra regeringens hånd, er der set for meget på den negative effekt for Danmark. Således er bestemte varer undtaget. Dette finder vi ikke rimeligt, al den stund der ikke er tale om bestemte kategorier, f.eks. medicin, der kunne få negativ betydning for den sydafrikanske befolkning. Vi mener således, at punkt 2 i § 1, stk. 2, skal udgå.

Med hensyn til den diskussion, der har været bl.a. i dagspressen om medicin, er det vores holdning, at medicin kan eksporteres til Sydafrika, i den udstrækning der er tale om en distribution f.eks. gennem Kirkernes Verdensråd.

Vi vil godt spørge, hvorfor olietransportere ikke er omfattet af loven. Det mener vi de